Lietas Nr. 11130046517
K39-0302/17

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2017. gada 18. septembrī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri V. Rajevsku,
piedaloties prokurorei V. Žērbelei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Proti, apsūdzētais /pers. A/, būdams sodīts ar Valmieras rajona tiesas 2014. gada 6. oktobra spriedumu par Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz simt sešdesmit stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz trim gadiem (spriedums ir stājies spēkā 2014. gada 31. oktobrī), ignorējot tiesas spriedumu, 2017. gada 9. jūlijā ap plkst. 7.08 Valmierā, pa Veides ielu, virzienā uz Dārza ielas pusi, vadīja transportlīdzekli – automobili "/TL marka/", valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 312. pantu, jo apsūdzētais, būdams sodīts ar tiesību ierobežošanas sodu, tiesību ierobežošanas laikā vadot transportlīdzekli, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju.

Ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsoda izpildes jomā.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija vienu reizi sodīts (pirmā sodāmība par apsūdzētā iepriekš izdarīto noziedzīgo nodarījumu bija likumā noteiktajā kārtībā dzēsta). Proti, apsūdzētais bija sodīts ar Valmieras rajona tiesas 2014. gada 6. oktobra spriedumu par Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz simt sešdesmit stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz trim gadiem. Valmieras rajona tiesas 2014. gada 6. oktobra spriedums stājies spēkā 2014. gada 31. oktobrī. Apsūdzētais piespiedu darbu ir izcietis 2015. gada 17. februārī (lietas 8.-9. un 23. lapas). Apsūdzētajam pašlaik ir piecdesmit gadu. Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta (lietas 19. lapa). Apsūdzētais pēc viņa tiesai norādītajām ziņām strādā algotu darbu.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 48. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa, ņemot vērā to, ka bez notiesāšanas ar Valmieras rajona tiesas 2014. gada 6. oktobra spriedumu apsūdzētā rīcībā, apsūdzētajam vadot transportlīdzekli, nebūtu Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva, saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta otrās daļas noteikumiem neatzīst faktu, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu kā atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā.

Krimināllikuma 312. panta sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar piespiedu darbu.

Atbilstoši Krimināllikuma 40. panta pirmās daļas otrajam teikumam piespiedu darbu var noteikt no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām.

Tiesa, ievērojot iepriekš minēto, secina, ka apsūdzētajam piespiedu darbs ir nosakāms uz simt astoņdesmit stundām.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šo noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis pēc Valmieras rajona tiesas 2014. gada 6. oktobra sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētais nav izcietis papildsodu – tiesību ierobežošanas sodu pēc minētā sprieduma (neizciestais

tiesību ierobežošanas sods – viens mēnesis vienpadsmit dienas), atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumiem šajā spriedumā apsūdzētajam noteiktajam sodam ir pievienojams neizciestais sods pēc Valmieras rajona tiesas 2014. gada 6. oktobra sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā lietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, to, ka šajā lietā apsūdzētā rīcībā atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti, ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma.

Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā arī likuma prasības par galīgā soda pēc spriedumu kopības apmēru.

Tā Krimināllikuma 51. panta otrā daļa noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem ir jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, secina, ka šajā gadījumā ir piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma pilnīgu pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam. Galīgais sods apsūdzētajam pēc spriedumu kopības ir nosakāms – piespiedu darbs uz simt astoņdesmit stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz vienu mēnesi vienpadsmit dienām.

Tiesa, ņemot vērā ar šo spriedumu apsūdzētajam noteikto soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma, secina, ka šajā gadījumā nav pamata piemērot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākos noteikumus par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs atbilst visiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem, kas saskaņā ar likumu ir ņemami vērā, nosakot sodu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka krimināllietas iztiesāšana pēc būtības ir pabeigta, un apsūdzētajam tiek noteikts sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, drošības līdzeklis nav izraugāms.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312. pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar piespiedu darbu uz simt astoņdesmit (180) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu šajā spriedumā /pers. A/ noteiktajam sodam pilnīgi pievienot neizciesto sodu pēc Valmieras rajona tiesas 2014. gada 6. oktobra sprieduma un galīgo sodu noteikt – piespiedu darbu uz simt astoņdesmit (180) stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz vienu (1) mēnesi vienpadsmit (11) dienām.

Drošības līdzekli /pers. A/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, neizraudzīt.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2017. gada 22. septembris.

Tiesnesis A. MELBERGS